

[Kinch-Jenen]

det gælder at sikre den pleje, som de stadig flere ældre over 80 år også fremover vil få i vores samfund.

Vi synes, at der ofte rundt omkring i kommunerne er en tendens til at beskyldte personalet på plejehjemmene for at være stopklodser for den omstilling og udvikling, der skal i gang. Jeg tror, der er mange holdninger, der skal bearbejdes her, også hos personalet.

Men jeg tror også, at man rundt omkring faktisk arbejder med dette, men at man ofte mangler de ressourcer, der skal til, også rent normeringsmæssigt, for at kunne sætte de ting i gang, som vi alle sammen ønsker skal sættes i gang, så man f.eks. kan komme af med de ordninger, hvor man totalt afskaffer den ældres selvbestemmelse og selvrespekt ved at indføre faste badedage og andre dage, hvor man ikke må gå i bad, eller hvad man ellers har hørt om af forskellige ordninger rundt omkring. Der findes jo talrige eksempler.

Disse ordninger er nok også et udtryk for, at der har manglet nogle ressourcer; man har været tvunget ind i en fast planlægning, som det gælder inden for det sociale område generelt, når normeringerne bliver for små og lønarbejdet træder for klart frem i forhold til det at behandle de mennesker, man arbejder med, ordentligt. Det synes jeg er vigtigt at få sagt også. Inden man generelt afskaffer alle plejehjemmene, vil vi i hvert fald meget gerne kigge på, hvad det så er, man får, og hvad det er, de stadig flere ældre over 80 år har brug for.

Men når det gælder at sikre en øget selvbestemmelse for de ældre på plejehjemmene, mener vi faktisk, at dette forslag om at give beboerne den fulde sociale pension, således at de kan betale sig fra udgifterne, er et skridt i en retning, som vi synes er rigtig. Det er vi grundlæggende positivt indstillet over for, selvfølgelig med forbehold af de bemærkninger, der kan falde under udvalgsarbejdet.

Det gælder nemlig om – og det kan denne lovgivning bidrage til – at kigge på de ældres ressourcer og ikke på, hvad de ikke kan, altså gøre op med klientbegrebet og se på, hvad det er for ressourcer, de har, ligesom man også taler om det inden for socialrådgiverarbejdet i øjeblikket og inden for daginstitutionsområdet. I stedet for at have de mange begreber for, hvad folk ikke kan, drejer det

sig om at have nogle flere begreber for, hvad folk kan, hvad de indeholder af positive ting, og for at kunne se det er det vigtigt, at man sikrer en selvbestemmelse, så de mennesker, vi arbejder med, kan få lov til at blomstre. Derfor er jeg ikke utilbøjelig til at mene, at dette forslag og den holdning, der ligger i det, er med til at trække i en helt rigtig retning.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Igen må jeg sige tak til, jeg tror alle ordførere denne gang for en positiv modtagelse af lovforslaget. Jeg var specielt glad for, at der var så mange af ordførerne, der hæftede sig ved, at dette faktisk i høj grad er et holdningspræget lovforslag. Det tror jeg er det vigtigste af det hele.

For at få udmøntet denne holdning har man så taget nogle praktiske redskaber i brug, som hedder udbetaling af pension, og som kan hedde ældreboliger og døgnservice og ikke plejehjemsbeboere osv., men holdningen er det afgørende. Det er den, der er det afgørende signal i lovforslaget, og det er jeg glad for at så mange ordførere og ikke mindst den sidste beskæftigede sig med.

Der er to ting, vi gerne vil med dette lovforslag. Vi vil på den ene side set gerne ligestille, og på den anden side vil vi gerne forskelliggøre. Vi vil gerne ligestille de ældre, som bor i plejehjem – og det er der jo fortsat masser af ældre der vil – med de ældre, som skal bo uden for plejehjem. Det er ikke så nemt endda, for de lever faktisk i dag en temmelig forskellig tilværelse, ikke blot hvad det økonomiske angår, hvad ydelserne angår, men i mange henseender jo også, hvad tryghedsfornemmelsen angår. I den kritik, der fra nogle af og til kan lyde mod plejehjemmene, skal man i hvert fald ikke glemme, at tryk, det kan man være. Den tryghed skal vi have overført til ældre, ja, for den sags skyld kunne man måske sige til hele lokalsamfundet, via døgnservice, hjemmehjælper og hjemmesygepleje, sundhedsydelser i det hele taget.

En meget væsentlig betingelse for, at dette lykkes, er, at man koordinerer den lokale sociale og sundhedsmæssige indsats i døgnberedskabet, eller man må for min skyld kalde det, hvad man vil, men en service, man kan rekvirere, uanset hvor man bor. Enten